

MOZAIK

AKTIVAN U MIROVINI

Zlatko Pochobradsky (78): U mirovini više nego ikad uživam u radu

Kad se probudi s novom idejom, nijedno goransko jutro nije toliko tmurno i hladno da umirovljeni profesor Zlatko Pochobradsky (78) ne bi skočio iz kreveta i pohitao u svoju radionicu u obiteljskoj kući u Gerovu. U ruke uzima drvo i stolarski alat i oblikovanje može početi – unikatni nakit, modeli šumskih životinja i raslinstva, suveniri, satovi, ukrasne kutije, sve to nastaje pod njegovim rukama.

Objavljeno prije 3 mjeseca | 08. 09. 2024.
Autor **Gordana Arh**

Zlatko Pochobradsky (foto: Gordana Arh)

Nema čovjeka u čabarskom kraju koji nije čuo za **Zlatka Pochobradskog**. Tijekom života bavio se nizom različitih aktivnosti, teško je izdvojiti kojoj se od njih posvetio s više žara i energije.

Mnoge generacije pamte ga kao profesora hrvatskog jezika, filozofije i logike, a ujedno i kao ravnatelja srednje škole u Čabru. Drugi će ga opisati kao velikog pjesnika, a treći za njega reći da je pisac pripovijetki, romana i drama na čabarskom dijalektu. O njemu se nadaleko pročulo i kao o umjetniku iz Gorskog kotara koji u od drva i u drvu izrađuje fenomenalne unikate.

U mirovini je nastavio oblikovati drvo, ali i pisati. Ne namjerava stati, smatra da rad čovjeka ispunjava i daje mu smisao. "Osnovno pitanje svakog čovjeka pred mirovinom trebalo bi biti: Što! Što dalje? Nema istog odgovora za sve ljude. Svatko si mora sam osmisliti budućnost te se fizički i psihički pripremiti za novo razdoblje života, koje nosi mnoge izazove. Bitno je samo osvijestiti da je rad čovjeka učinio čovjekom i da se ne treba sramiti niti jednog posla. Bitno je nešto raditi. Čovjek se, ako ništa ne radi, osjeća izgubljeno, usamljeno, odbačeno", govori nam ovaj vitalni umirovljenik.

TEKST SE NASTAVLJA ISPOD OGLASA

"Nikad nisam znao stati"

Drvo je počeo obrađivati još kao dječak, i to nožićem. "Ne čudi moje zanimanje za drvo budući da dolazim iz stolarske obitelji. No, na to sam posve zaboravio dok sam studirao na Filozofskom fakultetu u Zagrebu. U to sam se vrijeme gorljivo bacio u pjesništvo i izdao prvu zbirku pjesama. Nakon diplome, iako mi se nudio posao u velegradu, srce me vratilo u rodni kraj, mojoj šumi, mom drvu. Zaposlio sam se kao profesor u školi, ali imao sam još snova. Nastavio sam pisati, pjesme, romane i drame. A mira mi nije dao ni stari hoblić", priča nam dok u njegovu domu razgledavamo nebrojene i različite uratke od drva.

foto: Gordana Arh

Kad je opet počeo izrađivati predmete od drva, više nije stao, a u mirovini se potpuno posvetio obradi i oblikovanju drva. "Još za vrijeme Jugoslavije registrirao sam obrt i izrađivao uporabne predmete – držače papira, kalendare, kutije za vino i med, što bi mi uglavnom naručivale firme za novogodišnje poklone. Pomalo sam ulagao u strojeve za obradu drva, danas ih imam pet, svi su poluprofesionalni. S godinama sam širio i asortiman. Nikad nisam znao stati; uvijek sam smišljao nešto novo, a sada, u mirovini, još više uživam u tome", govori Pochobradsky.

ŽIVOT POČINJE S 50!

Mi smo medij zajednice. Razbijamo predrasude o starenju i starosti – živimo. Pratimo teme zdravlja, zdravstvene, obiteljske i mirovinske politike, politike, kulture, zabave, znanosti i životnog stila. Želimo vas ohrabriti, povezati i inspirirati kako biste zdravije i aktivnije uživali u životu. Poštujemo različitosti, promoviramo toleranciju i potičemo argumentiranu raspravu. Naš moto je: Živite brzo, umirite stari. Jako stari.

“Drvu otkrivam dušu”

Dok nam pokazuje presjeke različitih vrsta drva, priča kako malo naših ljudi zna da imamo drveće koje je iznutra zeleno poput akacije, ljubičasto poput jorgovana, ili crveno poput posikovine. Voli raditi i sa živopisnom tisom, osebnim jasenom, magičnim negnilom i neposlušnom šljivom. Kad u svom kraju pronađe lijepi primjerak, uzbuđeno ga nosi kući.

“Tek kad zarezem drvo i vidim njegov presjek, počinjem razmišljati što bih od njega mogao napraviti. Drvo i njegova duša su ono što mi daje ideje; nikada drvu ne namećem svoje zamisli”, otkriva nam dodajući da se tek nedavno okušao i s drvom masline.

foto: Gordana Arh

Teško je i pobrojati što sve izrađuje, do sutra već će tu biti koji novi proizvod. “Najviše radim nakit i izvorne suvenire u obliku skulptura medvjeda, risa, vuka, lisice, leptira, gljiva, a svi su u mini verziji i na privjescima. Tu su i slike, satovi, ambalažne kutije, izložbeni stalci i zviždaljke koje obožavaju djeca. Veliki su mi adut i slijepi okviri za slike i slikarski stalci jer mi ih već dugi niz godina naručuju brojni slikari. Nerijetko me zovu i na izložbe i tako ostajem u kontaktu s umjetnošću, koju toliko volim”, doznajemo od ovog iznimno aktivnog umirovljenika.

Svaki je proizvod unikat

Svaki je njegov proizvod, kaže potom, njegovih ruku djelo, strojevi mu pomažu tek izrezati osnovu, zagladiti površinu, probušiti rupice i slično. “Osim što su proizvodi autohtoni i unikatni, potpuno su prirodni jer drvo od vanjskih utjecaja štitim samo maslinovim uljem. Upravo ulje još dodatno naglasi ljepotu godova i pomalo promijeni boju drva, a ponekad jednu stranu ogrlice premažem, a drugu ne, pa se taj komad nakita može nositi na dvije različite strane. Supruga se šali pa mi kaže da radim dvolične ogrlice”, kaže sa smiješkom.

A cijene?

Ako na nekoj od goranskih manifestacija, a prodaje na gotovo svakoj, naidete na štand Zlatka Pochobradskog, zasigurno vam kupnja kod njega neće isprazniti džepove. Njegov *bestseller*, privjesak s veselom gljivom muharom, platit ćete 3 eura. Najskuplju ogrlicu platiti ćete 20 eura, ali tada ćete imati trajan, originalan i vrijedan komad nakita koji nikada neće proći nezapaženo.

“Lijepo je malo ovako hobbijem podebljati ove mršave hrvatske mirovine, ali nema tu velike zarade, više je tu ljubavi nego dobiti. Rezbarenje je moj život, a pomalo i život cijele moje obitelji koja mi pomaže u poslu. Bavit ću se ovime dok god mi zdravlje dopusti i iskreno, ne prođe dan da ne pomolim makar nos kroz vrata moje radione. Ponekad tu smirim um, pa mi padaju i ideje bilo za novu pjesmu, roman ili dramu, a onda naglo ustanem i ostavim rezbarije pa pohitam zapisati bilješke na laptop”, govori.

Cijela obitelj u poslu

foto: Gordana Arh

Desna ruka mu je, ističe, u svemu supruga Veronika (71). Njihova ljubav traje od školskih dana i bliže se zlatnom piru. “Za radnog vijeka smo živjeli u stanu u Čabru, a kad je i ona otišla u mirovinu, preselili smo u obnovljenu kuću na njezinoj djedovini u Gerovu. Ona tu ima svoj vrt, a ja napokon veliku radionu. U šali volim reći da sam se zapravo tek u mirovini primio posla jer ama baš nikad ne mirujem, ili smišljam ili rezbarim ili sam na prodajnom mjestu ili pišem”, nabraja.

Njihova djeca, blizanci Tihana i Filip, rano su otišli od kuće na studij u Zagreb. “Tihana je trenirala tenis i odmalena je bila po turnirima, navikli smo da nije kod kuće. A kad je otišao i Filip, boljelo je. No, supruga ni ja djecu ni u čemu nismo sputavali, poštovali smo tako i njihovu odluku da se nakon diplome zaposle u Zagrebu. No, srce nam je sasvim na mjestu jer vole doći kući, svaki praznik, blagdane, pa i godišnji odmor najradije provodu s nama u Gerovu”, doznajemo.

Uključili su se i oni u obiteljski posao, pa Tihana uređuje internetske stranice za prodaju njihovih proizvoda **Unikatni drveni proizvodi**, ponekad u ruke uzme i pirograf, a Filip se uključuje u dizajn proizvoda i fotografira idiličan gorski kraj pa potom prizore priprema za tiskanje na suvenire. Potpisnik je dizajna i za neke od naslovnica očevih čak 18 izdanih književnih djela.

Zgode i nezgode u poslu

Više se puta, otkriva nam, razočarao u nelojalnu konkurenciju. “Naravno da mi na sav trud koji ulažem nije drago kad me kolege iz Gorskog kotara kopiraju. Ima ih koji bi ove predmeti tehnički mogli izraditi, ali jednostavno nisu kreativni. Dođu, fotografiraju moj štand, i poslije kod njih vidim identičan dizajn, čak i od istog drva. Ljudi su nevjerovatni”, povjerava nam.

Zlatko Pochobradsky (foto: Gordana Arh)

Bude tu, srećom, puno više lijepih iskustava. "Raznih simpatičnih zgoda bude uvijek kad ste okruženi ljudima. Simpatično mi je vidjeti kad mi na prodajno mjesto dođu žene pa razgledavaju nakit, a onda produže dalje. Njihovi se muževi kriomice vrate i supruzi kupe nešto što joj se svidjelo. Ponekad mi se žene kad me vide dođu pohvaliti i reći mi da obožavaju svoju ogrlicu, narukvicu ili naušnice. To me uvijek raduje, kao i kada u Nacionalni park Risnjak, gdje najčešće imam štand tijekom tjedna, dođu ekscurzije, pa djeca pokupuju sve zviždaljke", otkriva naš svestrani sugovornik.

Priznati književnik

Na kraju, nećemo propustiti spomenuti još pokoju titulu koju ovaj iznimni Goranin zaslužuje: čuvar goranske riječi i veliki promotor svoga kraja, budući da je mnoga svoja djela napisao na osebnom govoru gerovskog kraja. A kao profesor, kod mladih je gorljivo razvijao naviku da pišu na govoru svog zavičaja.

Do sada je objavio petnaest zbirki pjesama, jednu komediju i dva romana. Kao autor višestruko je nagrađivan, a osobito je ponosan nagradu Fonda Drage Gervaisa i čak četiri Gorančice. Posljednju je dobio proljetos, za dramu "Duoste graje a za kaj". Trebate prijevod na književni hrvatski jezik? "Mnogo vike ni za što", reći će Pochobradsky, što u biti odražava srž njegove drame i filozofiju života koja je utkana u njegova djela.

Ovaj prilog je objavljen u sklopu projekta poticanja novinarske izvrsnosti Agencije za elektroničke medije.

TEKST SE NASTAVLJA ISPOD OGLASA

SVE O TEMI: #GORSKI KOTAR #RAD UZ MIROVINU #USPJEŠNO STARENJE

PROČITAJTE I OVO

Rad u mirovini: Najstarija zaposlena umirovljenica ima 96 godina

Jasna Petrović: 'Umirovljenici ne mogu preživjeti s 458 eura. Zato rade uz mirovinu'

Raditi ili mirovati u mirovini? Savjeti psihologinje za donošenje ispravne odluke

VIŠE S WEBA

BRŽE, VIŠE, OTPgo! – Novi, digitalni svijet OTP banke, olimpijski snažan

Oglas

Dinamov francuski branič progovorio o mukama s hrvatskim jezikom: 'Hard to learn, je*iga'

APSOLUTNI ŠOK ZA DINAMO: Jedan čovjek im upravo srušio sve snove! 'Zavladao je opći muk...'

Oglas

Mladi Mjesec u Strijelcu 2024. – Poveži se sa svojom divljom stranom!

KONOBAR IZ ZAGREBA: 'Radio sam po kafićima, restoranima i klubovima, ali kad sam ovo vidio - dao sam otkaz!'

Oglas

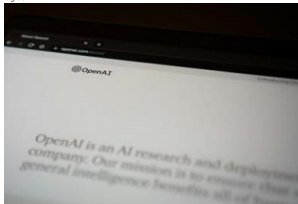

Psiholog Mihail Litvak: OVO je glavni razlog zašto ljudi ne uspijevaju pronaći sreću!

SPREMITE NOVCE, TREBAT ĆE VAM VEĆ OVAJ TJEDAN: Jeste li čuli vijest koju su upravo objavili?

Oglas

Otvorena umjetna inteligencija najčešće je laž

U krijumčarenju migranata uhvaćen taksist, već 20. ove godine, i njega čeka drastična kazna

Sponsored by Midas

MOJE VRIJEME
ŽIVOT POČINJE S 50

[IMPRESUM I KONTAKT](#) [UVJETI KORIŠTENJA](#) [RSS](#)

© 2014 - 2024 Moje Vrijeme®